

følgegruppen, at denne udvikling principielt er rigtig og nødvendig, men at der undervejs i processen må udvises betydelig opmærksomhed over for, om der er tegn på, at nogle patienter tabes i denne forbindelse. Følgegruppen konstaterer endvidere, at der er meget bred enighed herom. I de tilkendegivelser, man løbende har indhentet i forbindelse med temaplanrundeprocessen, er der således ikke sat spørgsmålstegn ved det grundlæggende hensigtsmæssige i udviklingen.

...
Det findes derfor fortsat relevant at basere det fremtidige tilbud om psykiatrisk behandling og omsorg på temaplanrundens formulerede principper om, at patienternes situation i videst muligt omfang bør »normaliseres«. Endvidere at det fortsat bør være princippet om den mest effektive behandling på det mindst indgribende niveau, der lægges til grund.«

På trods af disse meget vidtgående betragtninger om behov for ændret behandlingstilbud og behov for omsorg/asytilbud er det følgegruppens vurdering, at det ikke for tiden vil være hensigtsmæssigt gennem lovgivning eller lignende centrale udmeldinger at forpligte til iværksættelse af nye og andre initiativer, idet man kan befrygte, at sådanne vil betyde reduktion i de nødvendige ressourcer til opbygning af de mange foranstaltninger, der er vigtige forudsætninger for, at en distriktbaseret psykiatri kan komme til at fungere som et forbedret tilbud til de sindslidende.

Det er herefter ønsket hos flertallet i Socialudvalget, at udviklingen af de sociale initiativer over for den brede gruppe af psykiske lidelser skal fortsætte. Flertallet skal særlig pege på den positive koordinering af ressourcerne, som sker i en række amter på trods af traditionelle sektorgrænser.

Flertallet skal opfordre regeringen til at tage initiativer i førstkommende folketingssamling, som – inden for rimelige rammer – underbygger

udviklingen af sociale tilbud til folk med psykiske lidelser, herunder overveje, om en ændret finansiering kan fremme en hensigtsmæssig udvikling.

Et mindretal inden for flertallet (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) ønsker at tilføje følgende:

For så vidt angår de ca. 400.000 personer, som ikke er egentlige psykiatriske patienter, men som samtidig med de psykiske lidelser har meget alvorlige sociale problemer, bør behandlingstilbuddene tilrettelægges meget fleksibelt. Der skal i høj grad tages hensyn til de pågældendes egne ønsker om omfanget af og formen for behandlingen.

Denne gruppe har vidt forskellige lidelser og derfor også vidt forskellige behov for behandling og omsorg. Tilbuddene om behandling og rådgivning, bo-, fritids- og beskæftigelsesmuligheder bør derfor bestå af en bred vifte af tilbud omfattende offentlige tilbud, private behandlingsinstitutioner, private rådgivningscentre og familien. En del af de økonomiske ressourcer bør kanaliseres til private organisationer og til pågældendes familier.

Det har vist sig, at mange private organisationer har fået bedre kontakt med personer med psykiske og sociale problemer, end det offentlige behandlersystem har, og dermed bedre har kunnet hjælpe dem ud af deres krise. Det offentlige bør derfor f.eks. gennem driftsoverenskomst og på andre måder støtte driften af private institutioner og rådgivningscentre.

De familier, der selv magter og ønsker at tage sig af en psykisk lidende pårørende, bør sikres rådgivning og støtte til at gennemføre opgaven.

Et flertal inden for flertallet (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) er enig i mindretallets tilføjelse.

P. u. v.

Kofod-Svendsen
formand